

Italské parlamentní volby v neděli mohou přinést do Evropy něco, co se dá charakterizovat jako jednoduchá alternativa mainstreamovému bloku, který kromě Maďarska a Polska řadu desetiletí dominuje v EU. Šance na skutečný demokratický obrat, pokud demokracii chápeme jako volbu mezi alternativami a ne výběr mezi nabídkami evropskounijního unifikovaného systému. Italské volby s velkou pravděpodobností změny politickou rovnováhu v Evropské unii, o vítězství bloku pravicových stran téměř nikdy nepochybuje. Proč jsou tyto volby tak nebezpečné pro mainstreamovou diktaturu v západním světě signalizuje „hluboká“ myšlenka francouzského státního filozofa Bernard Henri Levyho, v interview v italské televizi řekl: „I když žijeme v demokracii, občas se nemusí respektovat názor elektorátu.“ V jaké demokracii mainstreamový módní filozof asi žije? Vůdkyně hlavní opoziční strany FdI a nejspíš příští ministerská předsedkyně Giorgia Meloni na facebooku: „Veřejná televize umožní před volbami bez protiváhy několikaminutový propagandistický rozklad

francouzského filozofa, který bránil vydání do Itálie komunistického teroristy Battisty. Srovnával italskou pravici s nejhoršími režimy na planetě. tento seňor nechápe, že Itálie je zemí stabilní demokracie.“ Západní mainstream nedůvěřuje italským pravicovým vůdcům, argumenty lehce najde třeba v případě Meloni v barvě pionýrského šátku na střední škole, v případě pokrokových lídrů není mainstream tak přísný, odpustí se i minulá pedofilie jako v případě Cohn-Bendita. Hlavním důvodem mainstreamových antipatií k italským pravicovým lídrům je podezření, že na rozdíl od španělských a německých lidovců, anglických konzervativců atd. zůstali opravdu pravicovými v plném rozsahu pojmu.

Italská pravice se nezamlouvá západnímu unifikovanému mainstreamu na obou stranách Atlantiku, např. ve Financial Times řada ne moc lichotivých rozkladů o italské pravici, např. „Jaká je pravá tvář Giorgie Meloni?“ Tento hanopis ovšem může soudný volič chápat jako přednosti italské političky. „Tvrdá pravice, konzervativec hájící rodinné hodnoty, obránkyně Ukrajiny v uvozovkách, vysílá k Evropské unii nepřátelské signály.“ Kdo je Meloni se podle FT brzo dovíme – Meloni je schopna ukazovat různé tváře při hledání národní identity, ale není důvěryhodná pro finanční trhy a pro Brusel. To je opravdu hrozný nedostatek! Salvinimu mainstream neodpustí prokremelské postoje. Italská pravice se vyznačuje pro anglosaské plutokraty a jejich hlásné trouby ještě jedním velkým nedostatkem, nepřeje vládě osvícených technokratů. Ve FT se domnívají, že existuje velké nebezpečí, že Meloni se svými neliberálními postoji skončí někde v temných koutech nacionalismu blízko Orbánovi. Anglický Guardian připomněl návštěvu Meloni ve Španělsku a její projev na konferenci strany Vox. Mluvila o rodinných hodnotách a útočila na lobbisty z LGBT jako na nepřátele civilizace. Britský Guardian je velkým propagátorem Evropské unie, pisatel článku o italských volbách soudí, že příští pravicová vláda nemůže dlouho vydržet, ušlechtilé

mechanismy NATO a EU se o to postarají. Politici levice se prý mohou utěšovat, že příští jaro vyčistí politický systém od pravicových populistů.

Italský filozof Marcello Veneziani, který je velmi uznávaným glosátorem italské politiky, říká, že po technokratickém Draghiho vládnutí nastupuje opět éra politiky, prostřednictvím volební urny se obnoví suverenita lidu. Podle filozofa, dnes jde o anomální volební kampaň, je zde pouze jeden kandidát na vedení země – Giorgia Meloni, a pak kohorta stran, které se domnívaly, že se bez Draghiho nedá vládnout. Levicová fronta se vyznačuje nepřítomností idejí a poselství, kterými by se nezabývali už jiní. Volit levici, aby se zastavil vzestup pravice, volit levici, abychom tu dál měli Draghiho. Totální absence idejí. Příští vláda, kterou povede Meloni, bude muset počítat s (levicovým) prezidentem, brát v potaz evropské direktivy a přirozeně i americká přání. Podle filozofa, v těchto volbách mizí tradiční schemata politického boje a nastolilo se schema konkurence mezi outsiderem a systémem, tj. mezi representanty moci, maistreamem, establishmentem a jejich protivníkem, který dostal volební podporu, protože je protivníkem. Dál, co se dotýká témat jako rodina, tradice, mezinárodní vazby atd. se obnovují staré antagonistické kategorie levice a pravice.

Tato volební kampaň bude pamatována pro počet agresivních útoků proti pravicovým iniciativám. Většinová média to zastírají nebo relativizují, ale pravicová koalice byla terčem nepřetržitých, někdy velmi nebezpečných útoků. Salvini po jedné z těchto episod řekl: „V této volební kampani jsme byli svědky 50 násilných útoků na aktivisty Legy, poslední případ provedla parta hrdlořezů kteří zbili a okradli mladé i staré aktivisty Legy. Je to výsledek nenávisti, kterou plodí politika a mainstreamová média.“

| LIBOR ČÍHAL

■ ■ ■ ■ ■ (1 votes, average: 5,00 out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

